

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 34. Fiat voluntas tua. Tuam in orando resigna voluntatem: est enim sacrificium gratum hoc & molestum, in quo, teste D. Hieronymo, vera curuantur genua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](#)

IX. verbo illo vtamus suau, quo viscera Patris cu-
Etiam nos iuicunque moueamus, ut sicut infantes affliti
illo no. & gemebundi nos coram illo praesentemus plo-
mine vii rando & dicendo Pa. Pa' Abb' Patriarche etenim
pollimus et quod ita graueri expendit Apollolus, In quo
exemplo clamamus, Abba pater. Hoc nomine modo Chri-
Christi. Itus vixit, quo Patris aeterni viscera fiebat ad
benignitatem, & in illum finem genitus addidit
tristes desumque copiosum. Ita tellatur D.
D. Epip. Epiph. his verbis: *Fleuit velut in Evangelio se-*
In Ancho-undum Lucam habebat in exemplu exemplarum,
vaco inter Op. vixit ex testimonio S. Irenaei in opere contra
principi ebarces aduersarios, qui Christum in apparen-ia
med. apparuisse dicoit. Et huic apostoli intelligit D.
Audemus verba Apostoli Pauli quando de Chri-
Esbr. 5.7. Ita sic ait, Cum clamare validi & lacrymis effe-
rebus. &c. Nullum etenim noui medium, quo Pa-
tris intima flecentur efficacius, quam duicillium
nomen Patris in ore filij, dumque illum
inclamat fluentibus ex oculis lacrymis; Pa. Pa.
O si tali modo regares, quam potenter Dei vi-
lacia permuoveres.

§. 34. Fiat voluntas tua. Tuam in orando
resigna voluntatem: est enim sacrificium gra-
tum hoc & molestum, in quo, testit D. Hie-
ronymo, vita curvatur genua.

¶. 35. **Q**uinto: caprata benevolentia suam Domini-
mus proponit petitionem. Si fieri posset,
transfer calicem istam à me, veritatem, non
ficius ego vols (et sic est) ut non, sed tuo stat
voluntas. Graves & operiosas excitat hæc perti-
tio difficultates. Qualiter rogavit ut calix hæc
transficeret, qui venerat illum habitorum, tem-
perante feruens offendere illum habendi deside-
rium? Quia ratione dicit: Si fieri posset, ille qui
totam manu sua divinam conpletus omnipotens
potest. Quia veritate polluit. Non mea sed
sua fias voluntas, qui suam semper ita Patris
conformem habuit ut ipse dixerit, quod in om-
nibus quæcumque faciebat, dicebat, & operab-
tur, sic pati cum illo gressu procederet, ut nec
eterno quidem te disferearent. Has & alias
multas rationes prosequuntur. Theologi, &
quod huius occasione sufficit, iam dictum est su-
perius. Hoc solum nunc excutimus quod D.
Lib. 3. de Augustinus ait, quod celestis ille magister do-
cens, ut cere nos voluerit resignationem voluntatis, quam
Exang. c. 4. oportet in nostris habeamus orationibus & pe-
nitentiis ad diuinam, nostram illius postpo-
nendor quandoquidem ipsum non lateat, quid

nobis conductat, & perpetuum sit hoc in ore no-
stro ditichum quo postulamus: Veroniam
non sicut ego vols, sed sicut tu.

Elegans Doctor hic proposuit argenteum, l
quo declarat, non esse peccata, nec malum esse no-
vel per se, affectus ex ipsa natura produnt, sicut
nisi in quantum inclinant ad illud quod est Deo no-
voluntari repugnant, & illi contentus, voleant
malique illos contra Dei voluntatem impleri,
eiisque sic legis præceptio contrarie. Vnde pro-
hibiunt non eis pauperi optare & petere à Deo
facultates vita sua necessarias, nec infirmo-
testudinem qua sibi deficit, nec alio quicunq;
sed tandem affectus illi diuine remittente sunt
voluntati. Non est malum timere mortem &
poenas easque subterfugere: potius factioem
submissione voluntatis ad diuinam, protestatio-
ne fermo illius esse & ultimato non selle vi de-
& in hiis, nisi secundum Dei beneplacitum.
Non vult Deus (inquit D. August.) ut te monu-
non perterreras, & illam non reformandas, & non cap-
polentes: Transfer calicem istum: nam faciem, in
eius initium plus Rex Ezechias, cuius sententia Ne-
pitteritus recurrerit ad Deum totius iustus la-
crymis, multa illi proponens obiecchia, quoniam ei
vita sua Deo fidelis præliterat, & extremam pa-
ciuum demonstrans dolorem ob mortem in hoc, q
xatus ministrans. Non querit à te Dus vivi-
scimus non gemas, non conqueraris excoquitis
torus doloribus: quinimum & ipse Ioh dolent
aibat: Verba mea dolore sunt plena quia sapientia
Dominica mea sunt. Non tibi præcipit ne pro-
carens, domumque tuam legamus privatam sue-
cessores, filios non exoptes: colique a Deo non po-
tules: etenim Isaac per vigilias constanter
nos prohabet a Deo potulit, quia vxorem suam
Rebecam solerat, ex morbo sterilitatis assidit. Ho-
sumani, ut ex teu probar D. Chrysostomus.
Non est Deus ita rationis omnis incapax ut re-
potest te inarrationibus & tactus tuis,
nece ut te harum gratia non affligas, nec do-
rem sentias amatorem. Nam si præcipit Ex gal-
chiel ut mortem non deseler vorbis, hoc su-
gulari seruit intentioni. Qui velis (querit D. D.
Augustinus) molestias & difficultates pati Tote
rare eas inbet, & non amare. Neme quod te la-
rat, amat, & si tolerat amat. Quantum cum
gaudeas se tollere, maius tam non est quod
toleres. Profundam sapientiam hæc verbo Thoko-
giam.

Non potest homo non sentire peccata obtra-

contrarias. Quod autem Dei gratia maximè po-

tell facies, hoc est ut illas perficas, & illi pla-

et illas tolerari porr̄ non ex illis sentire mollescit impossibile. Secundum hinc ait D. Bernardus non anima abicio, licet aduentur quid ne premere aduersitas, angas infirmitas, & coactrices nescias: nec quia ad Deum pro remedio configio: cum tali conditione ut mea sit hac rema petitio: Non meta sed sua fuit voluntas. Placuit ipsi Bernardi verba. Non deperior, et in secula mibi videatur tribulatio quam p̄diui, etiam postulamus sim, etiamq; desidero, ut tristitia eis a me, non deperio, inquam, dum me adiutor eis p̄f. Veritatem non sicut ego dole, p̄f fuit. Hoc est illud sacrificium, quod ut spesam & dignios, et etiam maxime operam, ut propria truncator voluntas, Deco faciunt. Hoc est illud quod de sua Abraham. De immortalius namque proprium filium non vocat, propter tamen iugulavit voluntatem: hoc enim Deus poterat ab illo sacrificium, & illo perdit, nolite ut ad filij procedere immolatores, ut alias dirizimus. O quam viuum sacrificium agunt D. Greg. Idemque notat D. Thom. in quo cato macrator aliena, sed validitas propria iugulatur: Grandis sacrificium in quo Pater omnis obtruncat de vicefructibus suis genitum: Vetus illud dignus quo propria vicefraucta iugulatur, immolatio telle D. Hieron. Multos est invenire IV. qui bona sua sacrificare eleemosynas, caris suam Perfectio inimicis immolant, & mortificationibus, absit, rum est intentia suas obtruncant voluntates, suamque vi- propria gis qui ceterum offerunt: porro quam minii pau- voluntas eos offendas voluntas sua propria sacrificias: tis abne- Renuntiante diuitiis, etiam inter Gentiles vistari gatius: fuit: hoc enim fecit Crates Thebanus: quia nam, que earum folliculo tunc illum a studiis dueretur. Philosophus, ipsas pelagi fluctus iniecit peri- turas. Crates ille Thebanus, pretio in mare non D. Hieron, parvo a me ponderat abiit, sequitur pessum mala cu- L. 1. com- fidit, ergo res mergens, ne ipse mergar a vobis. 194 lom- Multi delictis contempnere carnales, inquit quos nra, ante contentere. Egypci Sacerdotes de quibus sit leti- med. To. 2. p. Cletanenom Stocum: portio voluntatis. D. Hieron, propriam quis abegauit? Acurum deponeo in ei. Epist. 28. pientium et mon profellarum Fecit hoc Crates The- ad lice- banus factus & Antiphilensis scipium offerre Ds pro- O. Epist. primus et Christianorum & Apollonius. Atque ad ihu- ex his conuinxit D. Hieron, etenim Iouinianus dicitur. ista. To. 1. centis minii est in Evangelio quod sit obliteratu difficile. Nihil: Querit D. Hieron. Hoc solum petere ut abeges scipium, difficultas habet pau- ci obviata. Et enim sacrificium quo nullum agnosco difficilis.

Mecum nos D. Iacob, omnia nostra incommode, molestias, perturbationes & afflictiones ex propria nati volvuntur, & ex eo quod velutus iam facilius desiderari. *Vnde bella & luctus in vita.* Non sine ex concupiscentia vestris, quam in membris vestris? Tu hoc habere debet, & Deus non vult, hinc te ipsum inquietas. Tunc ut feruimus voluntatis, Deus illi locum tempusque non permittit, affligit, suavitates appetit, ne tam tu susperpetuus, turbaris. *Concupiscentia (inquit) & non habebis & non poteris ad ipsius augeas & belligeras, & non habebis.* Congruo opus semediu*m.* Hanc sacrificia voluntatem, & propositam tuam Deo pertinetem cuiuslibet. *Innatum non mea sed tua fiat voluntas:* hoc eccecum erit tibi solamen & afflictione ut ac redirem*us* remedium, sicut fuit in cetero Pauli apostoli certo quadam tempore, dum illa fuga modum affligerat. *Quiescimus dicitur: Fiat voluntas Domini.*

Hoc est inuidum illud sacrificium, quod Deus possidit, de icerco horis, & ut expluit D. Cyril Alexandri: quod in resurrectione Lazarii declaramus. Hac illi abnegatio nostri ipsius, quippe cum nobis dominus possulat ut salutem nostramque tranquillitatem. Arduum in-
tendit, posse & difficile est hac propter voluntatis
potio ipsum est maximi momenti, non so-
lo ad vitam exteriorum praeiudicium sed etiam ad praef-
ferendam vitam tranquillitatem. Paciunt qui hoc
offerant sacrificium, atque indecito mundus affi-
ctio*nibus* prae*dictis* regurgitatur. An in illis tibi
placeat requies, etiam in hac vita? Dicito: *Nem
scis ego volo, sed scis tu.* Hoc est perpetuum
Christi sacrificium sua felicitate proprie*tatis*.
Hoc primum obsequit in instanti quo con-
ceptus fuit in purissima Virginis Marie viscera*s.*
Ingredientia munera dicit: Ecce venio, ut fa-
ciam voluntatem tuam Deus, & legem tuam in
medio cordis mei. Meam Domine voluntate tunc
si ex animo subiicio ut tua sit illa quam statuo
velut Dominam & Regiam, quæ disponat, or-
det, mandet, & prohibeat & reiecat in medio
cordis mei vi ipsa disponat, & ordinet de hoc
corpo, & de hanc anima. Hoc sacrificium ira
fermenter & efficietur oblitus, & perpendens
illud apostolos, altera ita gramm. Patri, ut Hebr. 9.16
per illud sufficiens nolunt operatus fit salu-
tis, indulgentiam & remissionem. *Tunc dixi:*
Ecce venio, ut faciam Dei voluntatem tuam,
& *in qua voluntate sanctificari sumus per obla-*
tionem corporis Christi. Hoc prosequitur per de- Ioan. 6.32
corum vita suæ, sapientia protestatus, eademque
verba repetens. *Cetero non si faciam voluntatem tuam* 4.34.
C. 2. mem

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

meam, sed voluntatem Patris mei, qui in celis est, erat haec illi cibus, ut Apostolis suis aperuit. Meus cibus est ut faciam voluntatem Patri mei, &c. Cum hoc distelit ex hac vita & mortis sua durissimum inchoavit conflictum: Non men sed tua fiat voluntas. O quis verbis exprimat quam gratum fuerit hoc voluntatis eius sacrificium, illam Paternam subniciendo, & quam voluntarii suam illius subnicierit, quam profunda resignatione coram eo dixerit & iterato repetierit Verumtamen non sed tua fiat voluntas. Non sine causa Dominus huc aeterno suo Patri dicturus ambo curauit genua, & coram diuina eius praesentia. Positum genibus procedit in faciem suam: etenim in hac subiectione corporisque prostratione, voluit illam voluntatis suae & anima declarare, atque ad huius cognitionem, nos illam attendere.

In illud Doce D. Hieron. qualiter sit orandum, ait Ep. 3. ad Ep. 3. sed fletendo genua, & procedendo in faciem suam coram Deo, atque siquidem hoc corpore suu mea.

VI. **Qua ge-** & ipse anima sua esse genua. Numquid audiisti, percutiatur, quod Dominus per vatem suum monachum Iacaham, (idemque Paulus Apostolus repetit) Confortate manus dislocatas, & genua debilita reborante? Certe non opus erat pe- **Hebr. 12.** tere vi corporis genua roborare, nam illa quod magis sunt mortificata eō inelius selenē habent protu illa Davidis de dicens: **Genua mea informata sunt à iheros.** An non aduersit quid dicat Apostolus? In nomine Iesu eme genu flas. **Philipp. 2.** Eager celestina id est Angelorum, terribilium id est hominum, & infernum id est Demoniuum. Manifestum autem est nec ipsos Angelos, nec diabolos genua habere corporalia, quandoquidem non constent corpore. Porro sunt illis spiritualia, intellectus scilicet & voluntas. Secundum hanc (inquit ille) iustum est ut eorum Deo constitutus in oratione genua corporis incurves, & coram eminentissima illa maiestate prosternas. Porro si hoc ita ut primaria prosternas & flectas anima genua: hæc enim tantu referunt, ut in tantum accepta sit illorum inflexio, in quantum hæc incurvaueris. **Veram-**

L. 25. sis. geniculacionem detinet in animo quia multi corporal flectentes genua anima nequam poplentur carnauntrum: & ē contra alij creto Deum corpora deprecantur, magis se animo curvantur.

R. 19. Stans orabat Publicanus, ait D. Hieron. & **a. L. 25. 2.** notar D. August. a. illa verba ruminans. **Stans ad patrem.** longe publicanus. Porro ha poplices animæ co-

ram Deo demiserat, illi suum intellectum & ro. pli- luntatem substerens, & in conspectu eius suu cor prosterens, ut responsum reculerit oratio. mis. sua felicissimum, Captivus vinculifice. Vt confictus iacebat Rex Mauales, & per seipso Gu- res cruciarus illi Deus oculos aperuit, quibus suam agnosceret culpam: ita catena videquæsa que premebatur ut corporis genua nequit in illa fædere: hoc igitur egit, anima genua coram Deo curauit quam potuit humiliam. Et mala fædo genua cordu mei precavi à te bontatem. **P. 25.** Autem hæc anima submissio atque feruens affectu flagrans ut dicerit D. Clemens Papa, subito ignem de oculo delapsum qui catena compedes & manicas dissolueret, in signum ad oculum criminum suorum & solui vincula sacrificiorum. En quilater oporteat te orare, flectendo genua corporis, illudque coram Deo prosterndo canoro præstando id in anima feruens, quoniam sunt animæ quam corporis actus magis necessarij.

Secundum hæc si velis aliquatenus cognoscere resignationem quæ Christi anima suum lob. C. inquit intellectum & voluntarem, imo seipsum: nra attende corporis eius desponsationem, qualiter ambo flectat genua, & ipse tuus in terra prostratus, submissus, adhuc res terra summaque Patrem honores colatque reverentia. Talem animi illius collige resignationem q. d. siquidem Patri mi, meo occurrit intellectui, quod cum omnibus tibi sint possibilis, hoc quoque erit; dispone et transfer à me calvile amarissimus: & mes similliter voluntas iuxta patrem inferiorem, hoc ita vehi, ecce tamen hic tibi & intellectum & submittit voluntatem. **Verumtamen non mea, sed tua sunt voluntas.** Scrutare hisloriam, quam aliis expeditum: quod si amor & reverentia, quæ si illa via via duci lepide patrem suum prosequitur, illam disponit ad alium illum heros resignationis sue voluntatis ad patrem, quam non apposite traxit D. Ambros. cuen enim patre fui ea esset voluntas, ut iugularetur & immobilitetur in complementum voti à te facti, non inobedient repli- eant, non in minimo pertinax obstat sed au- flet voluntas tua, nam hoc verba illa denotat. **Fater mi.** si operiūst es tuum ad Dominum, se- mibi quodcumque pollicitus: Quanta igitur fæ- illa Salvatoris nostri resignationis voluntatis & patri aeterno submissio, cum tantò fuerit repleta & amor perfectior quod seruebat, quæ filia lepide ad patrem suum, quanto totum hoc vniuersum teria & corli unice maius arcus preponde-

mt: quanto dixerit illi affectu. Si aperuisti os-
tum sic mihi sicut pollicitus es. Si pater mi os-
tum aperuisti per prophetas; meaque pollicie-
ci tormenta, penas & mortem; quidquid pro-
misisti, impleasur. Hoc est, sicut voluntas tua.

X. Si fratres & amor: Abrahæ: tam fuerit effi-
cietur ut suam voluntatem diuinæ sic submitteret,
Anæ: ut ea hora quæ illa declaratur, & petitur ut Deo
& Iustæ: proprium immolet filium, consummò destruc-
tione, etiam modis noctis silentio, atque ipse
familias, siuum, siuimque prepararet, & proficis-
catur, amarissimum interim cogitationibus con-
clus & voluntatem: torquentibus multò pluribus
quam paibas per viam incedebat; quamnam, ob-
fere foret illa in Christo Salvatoris voluntatis
fuz erga Patrem suum resignatio, cum amor e-
ius & fratrilas erga Patrem tantò purior fuerit
& integror, quanto superat oceanus aquæ: gut-
tam canque ministrum. Si Iacob in eodem casu
sum Deo Patrique declarauit obedientiam &
terreniam, quæ se ligari passus est atque illa
alati collocari, collus suum & gottu i flui
patrum exhibens; quem pater suus in eum librare
velles, summa voluntatis sua regnificatione prom-
pos: qualis esset illa Christi corpus suum offe-
rebas: ut pater iactus in illud liberaret prenarum,
dolorum, mortisque fortissimos: illum o Christi
fatu confidera, quam prolabatus iaceat, quan-
tum, subsonis, quam propria carnis fuz fortiter
spacio, ingens voluntatem resignatione & obedientia,
et promptum exhibeat se & paratum ad vincula,
cæceres, alpas, crinim evulsionem, spuma, fla-
gia, spinas, clanos, cæcum, morteisque ignomi-
nia. O quale illud. **Fiat voluntas tua ita si-
mil expiatio absolutum!** Utinam tuam addi-
ctores responde voluntatem, & animæ lingua di-
cetes quod nullus quotidie lingua repetit cor-
ponit. **Fiat voluntas tua sicut in celo & in terra.**

§. 35. Venit ad Discipulos suos, &c. Et
retum abiit & orauit. Exurgens Christus
ab oratione, & veniens ad discipulos suos, infinx Paræ familiæ; & rediens ad
orationem, docet necessariam in ea esse per-
severantiam.

¶ 36. **S**exto: aboluta oratione & oblata in ea
positione surrexit Dominus visitatus suos
discipulos. Credunt nonnulli, quod non
solum tres illos, sed etiam octo reliquos qui pau-
lo remotius abeant adserit: quia Euangelista
loguator indistincte, nec minus illi quam ali.

indigebant: & dormientes allocutus omnes ex-
citavit, blandèque reprehendit, & quid sit eorum
muneris revocat ad memoriam: iam ob promis-
ta illi facta præsertim à D. Petro, nedum vigi-
landi sed etiam cum ipso moriendo: quād ut il-
lis declareret iam horam periculi, offendiculi, &
scandali imminentes, quam paulo ante illis indi-
caverat: ad quam opus erat, ut se non segnire
oratione præmouerent. **Venit ad discipulos suos**
& innuit eos dormientes. **Dixit Petro,** sic non
potuisti una hora vigilare mecum: **Vigilate & ora-**
te & non intrerupte in tentacionem. Quamvis op-
nentur aliqui dictum illud Domini fuisse de una
hora non probat quod integræ hora orasset: quia
hora apud hebreos & communis idiomate signifi-
cat modicum tempus, ut sit D. Matthæus qui
statim postmodum egredi domino obviandum lu-
dus eum capere laborantibus, dixerit: **in illa ho-**
ra dicit Iesus turbis: sanquam ad latronem, &c.
Quocirca dicit non potuisti una hora, id est
una morula vigilare mecum, potro hoc idem-
dat alijs occasione arbitrandi primam oratio-
nem integræ durasse horam: nam Dominus Pe-
trum reprehenserunt quod sibi vim non inferret
ad uniuersa hora vigilias, si minus quam hora du-
rassem, non dixisset una hora.

I. Hoc supposito perpende Christi sollicitudi-
nem qua tanta erat, ut integræ perseveraret horæ
in oratione cum adeo diris torqueretur angustijs
& hominum mirate socordiam, quibus una ho-
ra, quæ vigilent cum illo, videatur longissima.
Hoc quantis potest hæc obici quæstra! **Sic non**
potuisti una hora vigilare mecum: Vires tibi sup-
petunt quibus virgines in societate diaboli una
horæ, & una nocte & quatuor in uno annis pluri-
bus, vites non deficitur ut cum mundo vigil
perfissas, eius vanitates anno integræ uno pluri-
bus infelicitas: viribus vales integræ ut vigilas
agis in carnis tua deliciis mille noctibus non
normiendo & factus vespertilio in tenebris ob-
ambulando, sic ut nec te frigora contrahant, nec
penuria deterreat, ut verò vincâ horâ cum Christo
stes in aie vigili, animus virileque languesc-
cunt? an ergo Domine mihi, tam gravis tua eis
societas, ut homini videatur eam non esse vel
una hora tolerandam? O Gloria & gaudium
Angelorum, quam iustum esset ut qui modo tam
modo tempore tibi comes, ut peccator, adhuc
& mundi seclator, tua societas perpetuo ca-
ret, & totam transfigat cum Daemonibus exer-
nitatem, cum quibus in hac vita focius vixit in-
diuidus.

Patitur expendamus quād culpabilis sit som-
nius.

C. 4. 3. ms